Sprawa C-528/22

Streszczenie wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym zgodnie z art. 98 § 1 regulaminu postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości

Data wpływu:

8 sierpnia 2022 r.

Oznaczenie sądu odsyłającego:

Szegedi Törvényszék (sąd w Segedynie, Węgry)

Data wydania postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym:

8 sierpnia 2022 r.

Strona skarżąca:

PQ

Strona przeciwna:

Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság (krajowa dyrekcja policji ds. cudzoziemców, Węgry)

Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter (minister w kancelarii prezesa rady ministrów, Węgry)

Przedmiot postępowania głównego

Skarga w postępowaniu sądowo-administracyjnym na decyzję administracyjną dotyczącą wniosku o wydanie krajowego zezwolenia na pobyt stały złożonego przez obywatela państwa trzeciego.

Przedmiot i podstawa prawna wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym

Wykładnia art. 20 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz art. 7, 24, 41, 47, 51 i 52 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym został złożony na podstawie art. 267 TFUE.

DOKUMENT ROBOCZY

Pytania prejudycjalne

1) a) Czy art. 20 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (zwanego dalej „TFUE") w związku z art. 7 i 24 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą") należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie praktyce państwa członkowskiego polegającej na wydaniu decyzji nakazującej cofnięcie zezwolenia na pobyt wydanego uprzednio na rzecz obywatela państwa trzeciego – lub decyzji o odrzuceniu jego wniosku o przedłużenie prawa pobytu (w niniejszej sprawie, jego wniosku o wydanie krajowego zezwolenia na pobyt stały) – którego małoletnie dziecko i konkubina są obywatelami państwa członkowskiego Unii i mieszkają w tym państwie, bez uprzedniego zbadania, czy dany członek rodziny, będący obywatelem państwa trzeciego, może powołać się na pochodne prawo pobytu na podstawie art. 20 TFUE?

b) Czy art. 20 TFUE w związku z art. 7, 24, art. 51 ust. 1 i art. 52 ust. 1 karty należy interpretować w ten sposób, że w zakresie, w jakim na podstawie art. 20 TFUE ma zastosowanie pochodne prawo pobytu, prawo Unii skutkuje tym, że krajowe organy administracyjne i sądowe są zobowiązane stosować również prawo Unii przy wydaniu decyzji w sprawie cudzoziemców dotyczącej wniosku o przedłużenie prawa pobytu (w niniejszej sprawie, wniosku o wydanie krajowego zezwolenia na pobyt stały) oraz przy stosowaniu wyjątków dotyczących bezpieczeństwa narodowego, porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego, które są podstawą wspomnianej decyzji, jak również – w przypadku, gdy zostanie wykazane, iż występują takie względy – przy badaniu przesłanek konieczności i proporcjonalności, które uzasadniają ograniczenie w prawie pobytu?

2) Czy art. 20 TFUE w związku z art. 47 karty – a także, w niniejszej sprawie, z art. 7 i 24 karty – należy interpretować w ten sposób, że wymaga on, aby organ państwa członkowskiego, który wydał decyzję, w której z powodu związanego ze względami bezpieczeństwa narodowego lub porządku publicznego, lub bezpieczeństwa publicznego nakazuje się cofnięcie uprzednio wydanego zezwolenia na pobyt długoterminowy lub rozstrzyga się w przedmiocie wniosku o przedłużenie prawa pobytu, oraz aby organ wyspecjalizowany, który nadał informacjom poufny charakter, w każdym przypadku zapewniły zainteresowanemu, obywatelowi państwa trzeciego, i jego pełnomocnikowi prawo do zapoznania się co najmniej z istotą informacji i danych poufnych lub niejawnych, na których opiera się decyzja wydana na wspomnianej podstawie, oraz do wykorzystania tych informacji lub danych w postępowaniu toczącym się w przedmiocie tej decyzji, w przypadku gdy właściwy organ uzna, że przekazanie owych informacji i danych byłoby sprzeczne ze względami bezpieczeństwa narodowego?

3) W przypadku odpowiedzi twierdzącej – co dokładnie należy rozumieć, w świetle art. 41 i 47 karty, przez „istotę" uznanych za poufne powodów, do których odwołuje się taka decyzja?

DOKUMENT ROBOCZY

4) Czy art. 20 TFUE należy interpretować w świetle art. 47 karty w ten sposób, że sąd państwa członkowskiego orzekający w przedmiocie zgodności z prawem opinii organu wyspecjalizowanego opartej na powodach związanych z informacjami poufnymi lub niejawnymi oraz w przedmiocie zgodności z prawem decyzji merytorycznej w sprawie cudzoziemców opartej na wspomnianej opinii powinien być właściwy do zbadania zgodności z prawem uznania informacji za poufne (jego konieczności i proporcjonalności), jak również do nakazania w drodze orzeczenia tego sądu – w przypadku, gdy uzna, że poufność ta jest sprzeczna z prawem – aby zainteresowany i jego pełnomocnik mogli poznać i wykorzystać wszystkie informacje, na których oparte zostały opinia oraz decyzja organów administracji, lub też – jeżeli stwierdzi, że uznanie informacji za poufne jest zgodne z prawem – aby zainteresowany mógł poznać i wykorzystać w prowadzonym w jego sprawie postępowaniu dotyczącym cudzoziemców co najmniej istotę informacji poufnych?

5) Czy art. 20 TFUE w związku z art. 7, art. 24, art. 51 ust. 1 i art. 52 ust. 1 karty należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, zgodnie z którym decyzja wydana w sprawach cudzoziemców nakazująca cofnięcie uprzednio wydanego zezwolenia na pobyt długoterminowy lub rozstrzygająca w przedmiocie wniosku o przedłużenie prawa pobytu stanowi decyzję pozbawioną uzasadnienia, która

i) jest oparta wyłącznie na automatycznym odwołaniu do wiążącej i bezwzględnie obowiązującej opinii organu wyspecjalizowanego, która sama również jest pozbawiona uzasadnienia i stwierdza istnienie zagrożenia lub naruszenia związanego z bezpieczeństwem narodowym, bezpieczeństwem publicznym lub porządkiem publicznym, oraz

ii) została w związku z tym wydana bez dogłębnego zbadania istnienia, w danym przypadku, względów bezpieczeństwa narodowego, bezpieczeństwa publicznego lub porządku publicznego, a także bez uwzględnienia okoliczności indywidualnych oraz przesłanek konieczności i proporcjonalności?

Powołane przepisy prawa Unii

Artykuł 20 TFUE

Artykuły 7, 24, 41, 47, 51 i 52 karty

Powołane przepisy prawa krajowego

A szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi I. törvény (Szmtv.) (ustawa I z 2007 r. o wjeździe i pobycie osób posiadających prawo do swobodnego przemieszczania się i zamieszkania): § 94 ust. 1, ust. 2 lit. c) i ust. 3

DOKUMENT ROBOCZY

A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény (Harmtv.) (ustawa II z 2007 r. o wjeździe i pobycie obywateli państw trzecich, zwana dalej „ustawą II z 2007 r.”): § 33 ust. 1 lit. c) i ust. 2 lit. b); § 87/A ust. 1 i § 87/B ust. 4

A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény végrehajtásáról szóló 114/2007. (V. 24) Korm. rendelet (Vhr.) (dekret rady ministrów 114/2007 z dnia 24 maja 2007 r. w sprawie stosowania ustawy II z 2007 r. o wjeździe i pobycie obywateli państw trzecich): § 97 ust. 1

Az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (Ákr.) (ustawa CL z 2016 r. o ogólnej organizacji administracji publicznej): § 123 ust. 1 lit. b)

A minősített adat védelméről szóló 2009. évi CLV. törvény (Mavtv.) (ustawa CLV z 2009 r. o ochronie informacji niejawnych, zwana dalej „ustawą o ochronie informacji niejawnych”): §§ 3, 5, 11–13 i 14 ust. 4

Powołane orzecznictwo Unii

Wyrok z dnia 4 czerwca 2013 r., ZZ (C-300/11, EU:C:2013:363)

Wyrok z dnia 18 lipca 2013 r., Komisja i in./Kadi (C-584/10 P, C-593/10 P i C-595/10 P, EU:C:2013:518)

Wyrok z dnia 23 października 2014 r., Unitrading (C-437/13, EU:C:2014:2318, pkt 20 i 21)

Wyrok z dnia 5 maja 2022 r., Subdelegación del Gobierno en Toledo (Pobyt członka rodziny – Niewystarczające zasoby) (C-451/19 i C-532/19, EU:C:2022:354)

Zwięzłe przedstawienie stanu faktycznego i postępowania głównego

1 Skarżący, obywatel Nigerii, wjechał legalnie na Węgry w czerwcu 2005 r. i od tego czasu przebywa tam legalnie i nieprzerwanie, posiadając odpowiednie zezwolenia na pobyt. Od 2011 r. mieszka ze swoją konkubiną, obywatelką Węgier, a z ich związku urodziły się dzieci będące obywatelami Węgier – syn w 2012 r. i córka w 2021 r.

2 Po raz ostatni skarżący złożył wniosek o wydanie karty stałego pobytu w dniu 23 stycznia 2014 r., która została wydana przez organ ds. cudzoziemców, a której ważność upływała w dniu 15 września 2020 r.

3 Dzieci skarżącego, małoletni obywatele Unii, mieszkają na stałe z obojgiem rodziców, a piecza nad nimi jest na co dzień sprawowana przez oboje rodziców.

DOKUMENT ROBOCZY

Dzieci są małe, w wieku poniżej 12 roku życia, a z ojcem łączy je niezwykle bliska i silna więź emocjonalna.

4 W dniu 6 sierpnia 2020 r. skarżący złożył wniosek o wydanie krajowego zezwolenia na pobyt stały, który został odrzucony przez organ ds. cudzoziemców pierwszej instancji decyzją z dnia 27 października 2020 r.

5 Zgodnie z opinią wydaną w dniu 9 września 2020 r. przez wyspecjalizowany organ pierwszej instancji pobyt skarżącego zagraża interesom bezpieczeństwa narodowego Węgier. Ten wyspecjalizowany organ uznał odnośne informacje za krajowe informacje niejawne w rozumieniu ustawy o ochronie informacji niejawnych, w związku z czym ani skarżący, ani organ ds. cudzoziemców nie mogli poznać treści wspomnianych informacji.

6 Decyzją z dnia 25 marca 2021 r. organ ds. cudzoziemców drugiej instancji, który rozpatrywał odwołanie administracyjne wniesione przez skarżącego, utrzymał w mocy decyzję organu pierwszej instancji, odwołując się w tym celu do opinii wydanej w dniu 12 lutego 2021 r. przez wyspecjalizowany organ drugiej instancji. Zgodnie z § 87/B ust. 4 ustawy II z 2007 r. w zakresie dotyczącym kwestii specjalistycznych opinia ta jest bezwzględnie wiążąca dla organu ds. cudzoziemców rozpatrującego sprawę. W konsekwencji, wydając decyzję, organ ds. cudzoziemców drugiej instancji nie uwzględnił (i nie mógł uwzględnić) w żaden sposób sytuacji osobistej skarżącego.

Zasadnicze argumenty stron w postępowaniu głównym

7 Skarżący krytykuje okoliczność, że organy administracyjne rozpatrujące sprawę nie zbadały jego sytuacji osobistej. Podnosi, że nie miał możliwości zapoznania się ze szczegółowym uzasadnieniem opinii wydanych przez organy wyspecjalizowane, ani z dokumentami i okolicznościami faktycznymi leżącymi u podstaw tych opinii. W związku z tym twierdzi, że organy ds. cudzoziemców wydały decyzję bez zbadania przesłanek konieczności i proporcjonalności oraz z pominięciem ciążącego na nich obowiązku pełnego wyjaśnienia okoliczności faktycznych sprawy, przez co uchybiły wymogom rzetelnego postępowania. Skarżący uważa, że przysługuje mu pochodne prawo pobytu na podstawie art. 20 TFUE.

8 Organ ds. cudzoziemców drugiej instancji wnosi o oddalenie skargi wniesionej w postępowaniu sądowo-administracyjnym, powołując się w tym względzie na opinie wyspecjalizowanych organów.

Zwięzłe uzasadnienie wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym

9 Uzasadnienie tego postanowienia odsyłającego jest w istocie zbieżne z uzasadnieniem postanowienia odsyłającego w sprawie C-420/22, które zostało

DOKUMENT ROBOCZY

później uzupełnione, z tym że w sprawie C-420/22 sąd odsyłający wskazał jako podstawę prawa pobytu, oprócz art. 20 TFUE, dyrektywę 2003/109/WE.

DOKUMENT ROBOCZY